

FLYGVAPEN FRIVILLIGA

FLYGVAPENFRIVILLIGAS
MEDLEMSTIDNING

1.21

REKRYTERING

CHEFEN FLYGVAPNET

DIGITAL UTBILDNING

FÖRSVARSAUTSKOTTET INFORMERAR

FRIVILLIGSEKTIONERNA ÅTER FLOTTILJ

FLYGVAPNET

– från ett 20-tal till ett annat

Mats Karlström har ordet

Hej FVRF-vänner, för ett antal månader sedan deltog ett antal av oss som representanter för regioner och förbund vid FVRF årsstämma i Linköping. Det var en trevlig och intressant stämma där vi bland annat valde den nya Riksförbundsstyrelsen. Till ordförande valdes Lennart Thomsen och den nya styrelsen påbörjade också arbetet för året genom att konstituera sig. Jag valdes vid det tillfället till vice ordförande och mötet andades nyfikenhet och framåtanda. Strax därefter meddelade dåvarande generalsekreteraren Jakob Hahr att han valt att byta jobb och detta skapade en del arbete åt ett antal personer under julleddigheten. Lösningen blev att Lennart med kort varsel klev på som generalsekreterare och avsa sig då sitt uppdrag som riksförbundsordförande. I min roll som vice ordförande klev jag då in som ersättare. Efter en del resonemang internt i styrelsen landade vi in i att vi av stämman valda representanter skulle fortsätta

det påbörjade arbetet. I nuläget pågår det inledande formeringsarbetet och styrelsen kommer under våren att tydligare fördela sig på olika områden och även arbeta med dialogen med samtliga regioner och förbund. Vi kommer att återkomma om detta bland annat i kommande nummer av tidningen.

Nu är det drygt ett år sedan pandemin tog tag i samhället på ett högst konkret sätt. För FVRF del har det starkt påverkat vår utbildningsverksamhet och våra aktiviteter av olika slag. En del har trots allt kunnat genomföras men vi har en stor skillnad mellan vad vi planerat för och vad vi kunnat genomföra. En utmaning för oss alla är att bibehålla intresset hos medlemmarna i tider som dessa. Till er medlemmar vill jag säga att vi behöver er i framtiden och ser gärna att ni fortsätter vara en del av FVRF, det kommer att bli bättre och då vill vi nog alla träffas igen på olika evenemang. Till

er som arbetar med en roll och uppgift i FVRF ber jag att få tacka för er insats och ert engagemang. Jag hoppas att ni orkar fortsätta att kämpa. Det finns ett ljus någonstans i mörkret, tillsammans fortsätter vi framåt!

I dessa tider visar sig skillnaderna i vårt avlånga land sig väldigt tydligt. Våra medlemmar i de södra och mellersta områdena har troligen kommit igång med vårsysslorna medan vi i den mellersta och norra delen njuter av den femte årstiden. Solen värmer och hoppet väcks för en ny tid, oavsett om det är sittandes i en nygrävd snögrop på fjället eller på en nyväckt gräsmatta någonstans. Ta hand om dig och dina nära, tiden för oss inom FVRF kommer, men vi måste hålla ut ett tag till!

MATS KARLSTRÖM
RIKSFÖRBUNDSSTYRELSE-
ORDFÖRANDE FVRF

28

26

15

INNEHÅLL # 1.21

LEDAREN 4
Mats Karlström har ordet.

VALBEREDNINGEN 6
Hur fungerar det?

REFLEKTIONER 8
Flygvapenungdom Lydia Wastesson.

FLYGVAPENFRIVILLIGAS MEDALJER.. 10
Uppskattning för gjorda insatser.

REKRYTERING 12
Framtiden med nya medier.

FLYGVAPNET 15
– från ett 20-tal till ett annat.

GULDMEDALJ 22
Sergeant Kurt Maier.

UTREDNING OM CIVILT FÖRSVAR 24
Barbro Holmberg.

**FRIVILLIGSEKTIONERNA
ÅTER FLOTTILJ** 26
F7.

VAD GÖR EN FRIVILLIGSEKTION? 28
Denise Zahn berättar.

FOLK & FÖRSVAR 31
Rikskonferens 2021.

LUFTFÖRSVARET 32
Omfattande satsningar.

NY GENERALSEKRETERARE I FVRF 35
Lennart Thomsen.

Flygvapenfrivilligas Riksförbund
Magnus Laduläsgatan 18
S-118 66 STOCKHOLM

Besöksadress:
Magnus Laduläsgatan 18
Tel vx: 08-514 390 00
E-post: info@fvrf.se

Leveransadress:
Magnus Laduläsgatan 18
S-118 66 STOCKHOLM

Ansvarig utgivare:
Lennart Thomsen
Tel. 08-514 392 86
lennart.thomsen@fvrf.se

Utbildningsfrågor:
Rickard Tornstråle
Tel. 0732-34 46 81
rickard.tornstrale@fvrf.se

Tord Wallin
Tel. 08-514 392 96
tord.wallin@fvrf.se

Ekonomi:
Linda Venström
Tel 08-514 392 85
linda.venstrom@fvrf.se

Anna Blomlöf
Tel 070-292 58 24
anna.blomlof@flygvapenfrivilliga.se

Grafisk formgivning:
Mumrik
mumrik.reklam@gmail.com

Medarbetare tidningen:
Lars Pettersson
Tel. 070-58 000 59
lars.pettersson@fvrf.se

Foton, utan uppgift om fotograf,
är tagna av FVRF. Citera gärna
tidningen men ange alltid källan.

För insänt material ansvaras ej.
Vi förbehåller oss rätten att redigera
och förkorta artiklar för att passa format
och spara plats.

Tryck:
Ljungbergs Tryckeri, Klippan.

Kära flygarvänner

När jag tillträdde den 12 februari för drygt ett år sedan var jag helt inställd på att tillsammans med er lyfta Flygvapenfrivilliga mot nya höjder. Vi hade siktet inställt på fler medlemmar och mer utbildning, inte minst avseende nya X-befattningar. Att en pandemi, inställd verksamhet och ett nytt jobberbjudande för mig skulle ställa saker på ända, hade troligen ingen av oss kunnat förutse, åtminstone inte jag. Jag tycker trots allt, med facit i hand att vi lyckats hantera allt detta på ett bra sätt. Ja, till och med att ersätta mig med en ny Generalsekreterare på kort tid gick fint. Jag är mycket glad att Lennart Thomsen tar över rodret på kansliet, och jag är övertygad om att både ni och Lennart kommer att trivas med varandra.

Jag tror att det finns mycket som kommer att bli bättre på sikt. När saker och ting kan återgå till normala rutiner och verksamheten kan återupptas. Jag hoppas och tror att FVRF med ny media- och rekryteringsstrategi, med kommande specialistutbildningar till Flygvapnet och fortsatt god flygvapenanda inom organisationen både kan växa och skapa meningsfull verksamhet för fler frivilliga i vårt samhälle. Det ligger liksom i tiden. Våra politiker, myndigheter och vårt samhälle i stort har sedan ett tag tillbaka fått upp ögonen för frivilligverksamheten och förstår den nytta ni och andra kan göra för Sverige. I sammanfattning av propositionen Totalförsvaret 2021–2025 kan man läsa följande:

”Det frivilliga engagemanget är viktigt för den samlade förmågan i totalförsvaret. De frivilliga försvarsorganisationernas möjligheter att bidra till totalförsvarets förmåga bör långsiktigt säkerställas.”

Nu har jag sedan en månad börjat en ny anställning inom Aircontact Group Sweden AB, där jag är ansvarig för företagets verksamhet i Sverige. Vi förestår ett antal utländska stora försvarsindustri-företag med tillverkning av flygplan och helikoptrar men också av fordon och fältarbetsutrustning. En ny utmaning jag helt enkelt inte ville tacka nej till, även om jag trivdes mycket bra i FVRF och på kansliet.

Jag vill tacka er alla för mitt år som Generalsekreterare hos Flygvapenfrivilliga. Det har varit en ynnest att få arbeta med så engagerande kollegor och medlemmar, och jag önskar er lycka till med den fortsatta verksamheten. Jag är övertygad om att ni med ny Förbundsstyrelse och ny Generalsekreterare kommer att lyfta organisationen mot nya höjder.

MINA VARMASTE FLYGARHÄLSNINGAR,
JAKOB HAHR

CORONASÄKRA MEDLEMSAKTIVITETER I REGION VÄST

Med alla restriktioner som både varit och i skrivande stund är, så har det varit svårt att hålla utbildning och medlemsaktivitet. Säkerheten och hälsan för våra medlemmar är såklart det absolut viktigaste och får inte äventyras, men region väst har lyckats ha två aktiviteter trots det.

Det ena är ett antal föreläsningar som Försvarsutbildarna har varit drivande i för sina ungdomar, men genom gott samarbete så har även ungdomarna i FVRF Väst bjudits in att delta. Genom kommunikationstjänsten Microsoft Teams bjöds ungdomarna in för att första kvällen lyssna på ett föredrag om landet Mali och FN-missionen där som Sverige deltar i. Den andra föreläsningen, som hittills hunnit verkställas, har handlat om överlevnad och hur kroppen reagerar i extrema situationer. Båda har varit mycket uppskattade och är ett bevis på vad kreativitet och gott samarbete mellan de frivilliga försvarsorganisationerna kan åstadkomma. Dock hoppas vi ju alla att utbildningen kan återupptas så snart som det är säkert och praktiskt möjligt.

En annan aktivitet i region väst som framför allt har riktat sig till de äldre medlemmarna är ett soldatprov på distans: Att snöra på sig kängorna och ryggsäcken och gå en längre stäcka på minst 30 km under en dag. Såklart med uppmaningen att inte göra det i grupp och följa gällande restriktioner. Under själva marschen så behövde medlemmen ha igång någon form av GPS, eller app på mobilen som kan spåra hur lång du gått och under hur lång tid. Sedan har de skickat in resultat till regionledningen och väntar nu på att det ska godkännas och att soldatprovsnålen skickas ut. Aktiviteten var öppen i två månader och stängde 31 mars, med gott resultat. Många deltog och tyckte det var roligt att ha ett mål för att röra sig utomhus en längre period och kunna pressa sig fysiskt mot ett mål. Något som tyvärr varit allt för sällsynt för de flesta i dessa distans- och isoleringstider.

PATRIK PETTERSSON / FVRF-VÄST

DU FÖLJER VÄL MED PÅ FÖRSVARSMAKTENS HEMSIDA

På FM hemsida, www.forsvarsmakten.se kan du ta del av såväl text som bilder. Ta det som en god vana att följa med på både vår och Försvarsmaktens hemsida. Här nedan ser du ett litet axplock av vad du kan läsa mer om på FM hemsida, lycka till med läsningen.

LARS PETTERSSON / FVRF

Kadetter på vinterutbildning – i Blekinge

Av: Michaela Linge | 23 februari 2021 kl. 15:52

I normala fall genomför Sjöstridsskolans specialistofficerskadetter sin vinterutbildning i Arvidsjaur, men så blev inte fallet i år. När coronapandemin satte käppar i hjulet fick personalen på kadettkompaniet planera för motsvarande utbildning på ett alternativt sätt. Vilken tur då att Kung Bore valde att besöka Blekinge just denna period.

Ökat intresse för militär karriär i skuggan av pandemin

Högvarteret | 8 mars 2021 kl. 11:21

Coronapandemin lockar allt fler ungdomar till en militär karriär. Tidningen Wall Street Journal rapporterar nu att i många av världens länder syns en tydlig trend att allt fler söker sin framtid i ländernas väpnade styrkor. Det är något som även Försvarsmakten i Sverige märker av.

Historiskt ögonblick vid kungliga slottet

24 februari 2021 kl. 17:24

Försvarsmakten har ansvarat för vaktställningen vid Stockholms slott i 500 år. Onsdagen den 24 februari var första gången två kvinnliga majorer avlöste varandra på yttre borggården.

För första gången avlöste två kvinnor varandra i rollen som vakthavande major. Major Elena Frickelsson, Heltagsbataljonen och major Sofia Ekstrand, P 7.

Samövning med amerikanskt bombflyg

22 februari 2021 kl. 16:30

Sverige har bjudit in USA till en samövning under svensk ledning. Under måndagen genomfördes ytterligare ett övningsmoment med amerikanska bombflyg i svensk luftrum.

Valberedningen **Flygvapenfrivilliga**

Varför har vi en valberedning och hur fungera det här egentligen?

Vi som idag är valda till valberedningen är Ola Gynäs, Jan Otterström och Lars Pettersson. Valberedningen väljs vid ordinarie förbundsstämma och mandatperioden är fram till nästa ordinarie förbundsstämma, d v s två år.

Valberedningen väljs av stämman och är endast ansvarig inför stämman vilket innebär att när valet är gjort så kan aldrig kansli, styrelse, regioner eller någon enskild person påverka valberedningens arbetsuppgift.

Det viktiga i en frivilligorganisation är delaktighet och eftersom vi är ansvariga inför stämman så är det naturligt att samtliga Regioner uppmanas att lämna förslag på bra medlemmar till kommande styrelse. Samtidigt för valberedningen diskussioner med de sittande ledamöterna om de kan tänka sig omval eller om de vill bli ersatta (nyval).

När valberedningen har fått klart för sig hur behoven ser ut för att fylla en ny styrelse med de poster som stadgarna anger så uppstår nästa fråga, hur ser helheten ut? Valberedningen måste sträva efter att kommande styrelse representerar sina medlemmar d v s olika regioner, kvinnor, män, ålder, erfarenhet, bakgrund och snart sagt allt som gör att vi får en så bred och representativ styrelse som är möjligt.

När vi i valberedningen så slutligen finner ett förslag som vi tror uppfyller våra önskemål på en ny styrelse så återvänder valberedningen till de som har tackat ja till en plats i kommande styrelse och tackar de som meddelat intresse för styrelseplats men som inte fick någon position i kommande förslag.

Först när detta är gjort så har vi ett förslag som valberedningen tror på och utgör därmed bästa styrelsen i given situation.

Därför är det med visst fog valberedningen alltid meddelar stämman att angivet förslag skall ses

som en helhet och antingen måste stämman ta hela förslaget eller förkasta förslaget helt.

Så här ser arbetsgången ut, vi påbörjar vårt arbete ca 6–8 månader före stämman med en första kontakt med regioner och förbund. Dessa föreslår kandidater till de olika uppgifterna i Riksförbundsstyrelsen, RFS. När vi har fått in förslag på kandidater, med en motivering och beskrivning av kandidatens lämplighet för uppdraget, påbörjar vi arbetet med att sammanställa uppgifterna och intervjua samtliga kandidater.

Vi har också samtal med de sittande ledamöterna i RFS om de är till förfogande för ytterligare en mandatperiod. Därefter sammanställer vi ett förslag på en komplett Riksförbundsstyrelse. Förslaget överlämnas till Riksförbundets ordförande senast sex veckor före Riksstämman.

Arbetsprocessen genomförs med 2–4 fysiska möten, samt ett antal telefon- och mailmöten. Alla kandidater får återkoppling av valberedningen om de blivit föreslagna eller inte till den nya Riksförbundsstyrelsen.

OLA GYNÄS
ORDFÖRANDE VALBEREDNINGEN FVRF

Så här står det i FVRF stadgar och utgör grunden för vårt arbete

VALBEREDNING

- Valberedning består av ordförande och två övriga ledamöter.
- Ordförande i valberedningen och valberedningens övriga ledamöter väljs av Riksförbundsstämman efter förslag av Riksförbundets ordförande.
- Valberedningen arbetar efter riktlinjer som beslutas av Riksförbundsstämman.
- Valberedningen sammanträder på kallelse av ordföranden och är beslutsmässig om ordföranden och minst en ledamot är närvarande.
- Vid valberedningens sammanträden skall föras protokoll.
- Valberedningen skall kallas till Riksförbundsstämman.
- Valberedningen skall till Riksförbundsstämman avge förslag till val, som skall förekomma vid stämman. Sådant förslag skall insändas till Riksförbundets ordförande senast sex veckor före stämman.

Samband- och Vapentjänst via **Datorn**

Lördagen den 20 mars genomförde region Syd en kurs för sina GK-elever. Drygt 30 elever deltog på kursen som Ulf Hörndahl var övningsledare för, han hade två instruktörer till hjälp, Albin och Laura. Efter att eleverna anmält sig via FVRF-appen fick de instruktioner för hur de loggade in på Zoom. Första lektionspaketet som var sambandstjänst genomfördes på förmiddagen och under eftermiddagen stod det vapentjänst, 22.Long, på programmet.

Utbildningen, som är regionens tredje digitala utbildningstillfälle, uppskattas av såväl lärare som elever. Regionen uppmuntrar våra instruktörer till att finna fler kreativa lösningar på olika utbildningsmoment. Digital utbildning är ett bra sätt att hålla igång våra elever i väntan på att den normala utbildningen kan upptas igen. Tack till Ulf med instruktörer för en väl genomförd utbildningshelg.

LARS PETERSSON / UTB-LEDARE SYD

Albin leder ett sambandsmoment.

En enkel flygvapenungdoms reflektioner

För oss ungdomar i Flygvapenfrivilliga är snart känslan av att bege sig mot en övning endast ett minne blott. Vi har i mer eller mindre ett år försökt dämpa det med skogspromenader och diverse liknande aktiviteter. Det finns en sak som däremot inte förändrats trots uppehållet, och det är vår inställning. Jag lärde mig tidigt i ungdomsverksamheten att det mesta går ut på inställningen vi har när vi behöver ta oss an obekväma utmaningar. Resultatet kan va avgörande om man ställer in sig på att uppgifter ska lösas, förr eller senare, inte kanske.

Jag minns första gången jag satte min fot i den här verksamheten. Det var under sommarkursen 2019 och första dagen fick vi lära oss att bädda sängarna. Varför behövde man bädda så prydligt? Jag förstod med tiden att det fanns ett djupare syfte än bara hygien och ordning. I början koncentrerade jag mig på att hinna få till min egen säng snyggt och snabbt. Men det räckte förstås inte, om resten av gruppen inte var klar. Det fanns roligare saker att göra än att bädda sängar, men vi alla lärde oss att vi behövde lyckas med bäddandet för att ta oss vidare till nästa uppgift. Och för att lyckas bäst behövde vi jobba ihop, och med en inställning att vi skulle lyckas hur många hinder vi än skulle möta.

Syftet var att lära oss vikten av samarbete och fokus. Detta tema har sedan dess genomsyrat allt vi gjort ihop.

Hemmasittande i veckor och helger må ha varit en utmaning men en trist sådan. Kanske speciellt för oss skogstokiga som får våra kickar av att springa runt kalla och blöta kring en hinderbana ihop. Tankesättet vi har i FVRF har fått mig hålla humöret uppe och motivationen kvar. Den här utmaningen ska vi ta oss an, och vi ska göra det med samarbete, fokus och uthållighet. I skrivande stund ser vi förhoppningsvis början på slutet. Och förhoppningsvis får vi ungdomar snart bädda sängarna ihop igen.

LYDIA WASTEISSON / FVRF-ÖST

Hans Hansson medaljerar
Maria Nilsson.

FLYGVAPENFRIVILLIGAS medaljer

Flygvapenfrivilliga är ett förbund som till stor del bygger på enskilt engagemang och frivillighet att ta på sig och lösa uppgifter inom Försvarsmaktens och Totalförsvarets organisation.

Även om verksamheten bygger på frivillighet så vill vi gärna få en uppskattning för de insatser som vi gör. Uppskattning i olika former stärker oss och får oss att fortsätta att vara engagerade i förbundets verksamhet. FVRF var tidigt ute med att ta fram olika typer av uppskattning för gjorda insatser. Stipendier, diplom, hederssköld, förtjänstplakett och medaljer är några former som FVRF valt för att visa sin uppskattning för gjorda insatser under året/åren.

Förtjänsteckenet.

Kunglig Silver.

Kungligt Guld.

Jag skall nu kort försöka beskriva vad det är som ligger bakom utdelning av FVRF tre medaljer: Förtjänsteckenet, FVRF Kungliga förtjänstmedalj i silver och FVRF Kungliga förtjänstmedalj i guld.

Flygvapenfrivilligas förtjänstecken utdelas som en erkänsla för gjorda insatser lokalt som gagnat FVRF och dess intressen. För att uppmärksamma de som erhåller förtjänsteckenet så skall det delas ut vid ett högtidligt tillfälle. I regel sker utdelningen vid regionernas lokala årsmöten.

FVRF:s förtjänstmedalj i silver och guld är försedd med kunglig krona. Åtsidan visar H M Konungens bild i vänsterprofil och framsidan upptas av en sköld med vårdkase och

därovan bevingad propeller, lagerkvistar med inskriptionen "FLYGVAPENFÖRENINGARNAS RIKSFÖRBUND". Medaljen bäres i rött band med två blå ränder på vardera sidan.

Denna medalj kan erhållas av svensk eller utländsk medborgare som genom sin personliga insats särskilt gynnat Riksförbundet. I regel fås denna medalj efter långvarigt hängivet arbete för Riksförbundet. Guldmedaljen tilldelas normalt personer för långvarig verksamhet som gett särskilt fruktbarande resultat och sker normalt bara till de som tidigare har erhållit silvermedaljen.

För att upprätthålla digniteten och värdigheten på att erhålla förtjänst-

tecken respektive medalj så skall det normalt ha gått en viss tid mellan erhållandet av respektive medalj. Detta ger ytterligare tyngd åt de som erhåller en uppskattning för gjorda insatser då det inte ges till vem som helst och hur som helst.

För att ytterligare uppmärksamma medaljörerna av FVRF:s förtjänstmedalj i silver och guld så skall dessa normalt delas ut i samband med det högtidliga genomförandet av FVRF:s stämma som sker vartannat år. På så sätt så uppmärksammas medaljörerna och spridandet av deras insatser för erhållandet av medaljen sker till alla regioner och inbjudna gäster vid stämman.

HANS HANSSON
FD. RIKSFÖRBUNDSORDFÖRANDE

REKRYTERING - framtiden med nya

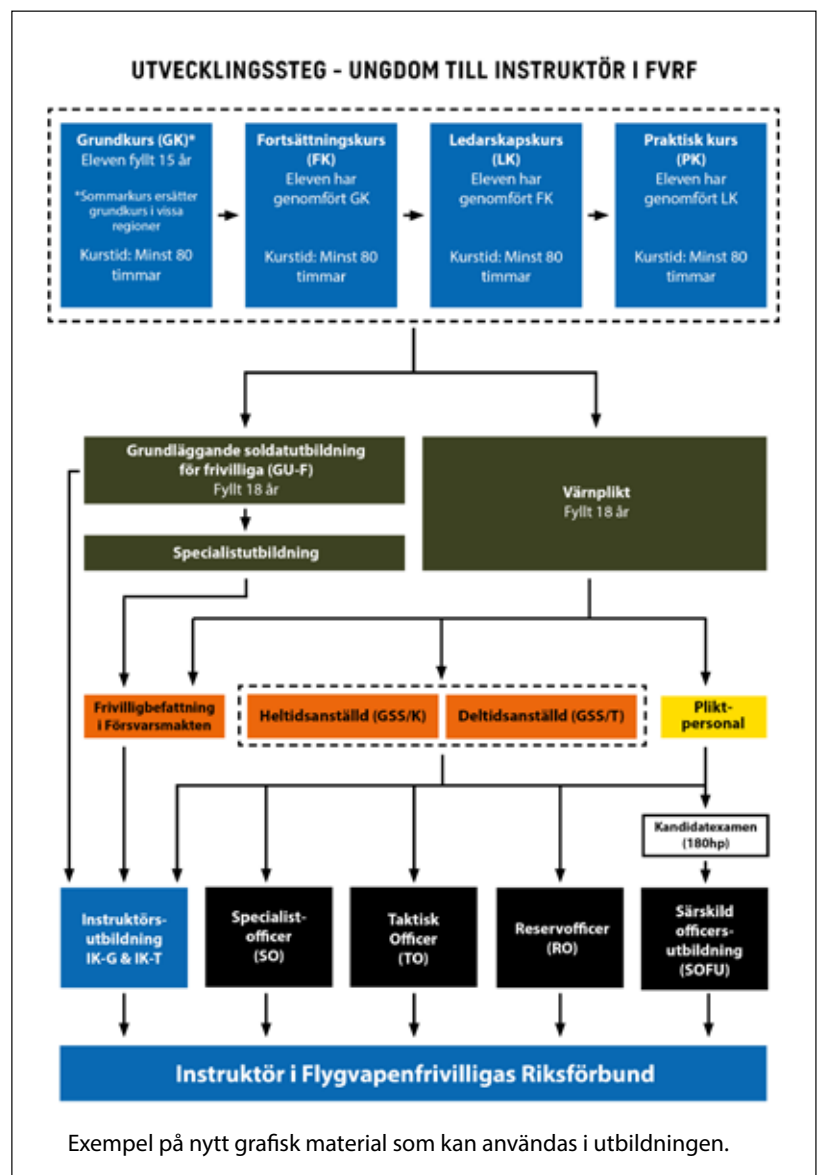
En växande Försvarsmakt ställer allt högre krav på Sveriges 18 frivilligorganisationer. Utöver sitt uppdrag att bemanna och utbilda personal, behöver FVRF rekrytera ett högre antal medlemmar. Efterfrågan på allt från instruktörer till flygbaspersonal kommer öka och frågan vi bör ställa oss är - hur gör vi som organisation för att fylla våra rekryteringsbehov?

Sedan april 2020 har ett projekt pågått i FVRF för att se över organisationens rekrytering- och mediestrategi. Projektet är en förlängning av ett initiativ som funnits i region Syds ungdomsavdelning.

I region Syd har vi under de senaste åren arbetat med att utveckla strategier för utbildning, handböcker, foldrar och riktlinjer med hjälp av de resurser vi lokalt besitter. Målsättningen med detta arbete har varit att skapa ett ramverk att förhålla sig till, framförallt i anslutning till verksamhetens ungdomsutbildning, samt utveckla verktyg som ska underlätta för det lokala förbundet att rekrytera, informera och synas. Vi har kommunikatörer, fotografer och grafiker som är delaktiga i FVRF:s verksamhet och har en bakgrund eller nuvarande anställning inom Försvarsmakten. Sålunda har vi åstadkommit dessa arbeten, endast genom kompetens som återfinns inom regionen.

Ur detta lokala initiativ rekryterade FVRF:s centrala styrelse två personer som påbörjade ett projekt för att revidera och granska organisationens egna rekryteringsstrategier. Därutöver, undersöka hur FVRF centralt kan förändra sin bild för att locka fler att engagera sig i organisationen och stärka FVRF:s medlemsantal. Under det senaste året har arbetet fortskridit och trots pandemin har vi kommit en bra bit på vägen. Just nu är vårt fokus att skapa förslag på de verktyg som göra det möjligt att fullfölja strategin. Framtagandet av verktygen har två fokusområden: a) att tillhandahålla verktyg för regionerna vid användandet av enklare utgivningsmaterial som avser skapa stor uteffekt genom kvantitet, b) bidra med verktyg som FVRF kan tillämpa centralt ifrån med fokus på kvalitet. Genom att förslagsvis granska, modernisera, effektivisera och upprätta välutvecklade rekryterings-, varumärkesbyggande och mediestrategipaket för FVRF, skulle organisationen kunna bedriva en större rekryteringsverksamhet än vad som görs idag.

Kärnan i arbetet är att använda kompetenser inom organisationen för att skapa bildmaterial.

Professionellt tagna bilder som visar vår kärnverksamhet är en av delarna i den nya strategin.

Konkret innebär detta att i framtiden kommer det finnas mer material tillgängligt för den enskilda regionen att ta del av. Från att vi tidigare använt oss av tidningar och i begränsad del marknadsfört FVRF i sociala medier är nu målbilden att skapa foldrar, rollups, annonser på sociala medier, videor och fler digitala forum för att nå ut till nya målgrupper. Idag finns en övervägande majoritet av framtidens medlemmar på internet i alla dess former, det är också där vi måste vara för att locka nya medlemmar.

Utöver rekrytering så påbörjas inom kort ett arbete med att ta fram en ny grafisk profil för FVRF. En grafisk profil fungerar som en organisations ansikte utåt. IKEA är ett gott exempel på hur företagets grafiska profil genomgående återspeglas i allt från deras logotyp, kläder, pennor, till typsnitt och instruktioner som är utformade i samma stil. Har en organisation gjort detta bra kommer du troligen kunna

förknippa dem med en känsla, och med stor sannolikhet kunna säga vilket företag det är utan att ha sett logotypen. Målet med den nya grafiska profilen är att skapa något som står ut från de övriga 17 frivilligorganisationerna och som utstrålar den professionalism som FVRF står för. Detta kommer senare att resultera i nya uppdaterade loggor för regionerna, nya profilprodukter såsom träningskläder, och andra nya produkter som hjälper oss skapa ett förtroendegivande varumärke. Den grafiska profilen kommer vara det största varumärkesarbetet som skett i organisationens historia.

Projektet kommer nå sitt slutmål inom en snar framtid. Om läget tillåter, är det vår förhoppning att produktionen av foto, film och annat innehåll som ska stärka FVRF:s varumärke och rekrytering av nya medlemmar kan påbörjas senare under året och cirkulera på FVRF:s kanaler.

OM OSS:

Jesper Moldvik
Jobbar som kommunikatör på Södra skånska regementet. Har studerat medie- och kommunikationsvetenskap och genomförde sin värnplikt som mediasoldat.

Sarah Andersson
Studerar för närvarande Master of Arts in European Studies vid Lunds universitet och arbetar som studentmedarbetare vid Nordiska rådets sekretariat i Köpenhamn, med särskilt fokus på internationella-, försvars- och säkerhetspolitiska frågor.

FLYGVAPNET – från ett 20-tal till ett annat

Flygvapenchefen, generalmajor Carl-Johan Edström. Foto: Louise Levin/Försvarsmakten.

Flygvapnet har sedan 1926 varit en av Sveriges och Försvarsmaktens främsta medel för att med hjälp av den tredje dimensionen blicka ut över vår omvärld och utgöra det yttersta försvaret mot territoriella kränkningar samt, ifall nöden kräver, en angripares anfall mot vårt land. Sedan 1952 övervakar vi vårt lufthav dygnet runt, året runt och är ständigt beredda att möta och avvisa de som försöker kränka vår territoriella integritet.

Flygvapnet har förmåga att tidigt och samlat kunna möta ett väpnat angrepp och hävda territoriell integritet. Luftförsvaret är i flera avseenden förutskattningsskapande för att Försvarsmakten ska kunna verka i luften, på havet och på marken. Flygvapnet ska därför i första hand, tillsammans med luftvärn, ha förmågan att kontrollera luftrummet och skydda mot fientliga flygstridskrafter och fjärrstridsmedel.

Förändringen av säkerhetsläget i vårt närområde har medfört en förändring av Försvarsmaktens och Flygvapnets fokus från internationella insatser till nationellt försvar. Världen har förändrats mycket sedan det kalla kriget och det nya säkerhetspolitiska läget är inte en återgång till det förflutna. Utvecklingen av materiel, metoder och doktriner är betydande, såväl i Sverige som i Europa och bland världens stormakter. Den interoperabilitet som Flygvapnet utvecklade under 2000-talet är nu en viktig komponent i realiseringen av regeringens säkerhetspolitiska strategi som syftar till att bygga säkerhet tillsammans med andra aktörer. Genom samarbeten inom EU, värdlandsstödsavtal med Nato och bi-, och trilaterala samarbetsavtal har Sverige en bred samarbetsflora. Genom det nordiska försvarssamarbetet (Nordefco) och det specifika samarbetet med Finland skapar vi ramar för gemensamma utvecklingsinitiativ för ännu tätare samarbeten i framtiden.

Andra saker förblir oförändrade. Vårt geografiska läge

skapar tidlösa krav på och möjligheter till ett försvar mot en yttre fiende. Flygvapnet är och förblir den försvarsgren som tillsammans med marinen ska agera som ett hårt yttre skal för landet. Detta kräver ett flygvapen i hög beredskap, där krigsförbanden kan aktiveras och spridas före allmän mobilisering. Därefter ska man kunna verka under lång tid under ett krisskede och om så behövs möta ett angrepp eller överraskande anfall.

Flygvapnet har nu gått in i ett nytt decennium och kommer att tillväxa. En ny generation av Gripen-systemet kommer att kompletteras med en ny sensorkedja, luftvärnsystem och cyberförsvarssystem. Dessutom kommer vi att ansvara för hur vi ska nyttja rymden till vår fördel. Men som alltid kommer all förmågeuppbyggnad att ytterst lita sig mot personalen. Den organisation som växer fram kommer att ha en mångfald av kompetenser och yrkeskategorier där yrkesofficerare, soldater, rekryter, civila och frivilliga tillsammans utgör en samlad helhet.

Mål och vision

Flygvapnets uppgifter är tydliga, utmaningen ligger i att nå målen bortom nästa försvarsbeslutsperiod. Att skapa militär förmåga tar tid. För att utveckla Flygvapnet krävs målsättningar och en vision som tydliggör var vi är i dag och var vi bör vara 2030 med ett starkt flygvapen som är taktiskt överlägset i varje situation.

FLYGVAPNETS UPPGIFTER – I alla konfliktnivåer, tillsammans med andra

- Övervaka luftrummet och säkerställa luftoperativ kontroll.
- Drifthålla och skydda baser.
- Säkerställa operativ rörlighet med transportflyg- och helikoptersystem.
- Genomföra underrättelseinhämtning med flyg- och markburna system.
- Genomföra attackuppgifter mot sjö- och markmål.

Personalförsörjningen är fortsatt central för den kommande tillväxten. Den fortsatta utvecklingen och tillväxten kräver att vi vågar utmana egenpåtagna regler och vågar ”riva murar” med fortsatt hög flyg- och verksamhetssäkerhet.

Ledarskap och flygvapenanda

Ledarskap i Flygvapnet utgår från Försvarmaktens värdegrund och uppförandekod. Detta tar sitt tydligaste uttryck i den flygvapenanda som är ett tydligt kännetecken för Flygvapnet. Den består av den karaktär och lagkänsla som utvecklats av alla de professionella medarbetarna i Flygvapnet.

Flygvapenandan är viljan att lyckats, den är viljan att samarbeta, den är viljan att göra rätt, den är viljan att aldrig ge upp. Den är viljan att alltid ligga i framkant av utvecklingen, såväl tekniskt som taktiskt. Den är

förmågan att se möjligheter istället för utmaningar och lösningar istället för problem. Den är förmågan att alltid sträcka ut en hand när det behövs och den är förmågan att skapa en arbetsplats fylld av glädje och kamratskap även om uppdraget är allvarligt. Den är också viljan och förmågan att lära av sina misstag.

Vårt tillväxtkoncept

År 2021 är det första året i försvarsbeslutsperioden 2021-25 och ska skapa förutsättningar för att de beslutade målen nås inom perioden. För Flygvapnet innebär det att vi först ska fullfölja innevarande försvarsbeslut för att sedan tillväxa under fortsatt hög beredskap och med ständigt insatta förband, för såväl nationella som internationella insatser.

För att lyckas med detta måste vi säkerställa ett flygvapen i balans mellan uppgifter, resurser och förmågor som är taktiskt överlägset varje motståndare.

Inledningsvis ska vi säkerställa en ekonomiskt avvägd utbildning och en långsiktig personalförsörjning. Personalförsörjning i allmänhet och av officerare i synnerhet är högst prioriterat, därefter prioriteras grundutbildning av rekryter. En ökning av andelen kvinnor i alla personalkategorier och jämställdhetsintegrationen ska vara en naturlig del såväl i det dagliga arbetet som i planeringsarbetet.

Därefter ska Flygvapnet sträva efter förstärkt uthållighet med fokus på att införa ett logistikkoncept i organisationen. Basförbanden och dessas förmåga till spridning ska utvecklas vidare och en förstärkt ledningsförmåga ska eftersträvas på alla nivåer.

För att säkerställa långsiktig personalförsörjning och operativ förmåga måste vi öka tillgängligheten och uttagbar flygtid på våra flygsystem.

Därefter ska vi också bedriva övningar tillsammans med andra försvarsgrenar och med andra länders stridskrafter, allt i syfte att uppnå en högre operativ krigföringsförmåga.

Slutligen ska vi påbörja en volymtillväxt av våra förband och en tillförsel av nya materielsystem samtidigt som vi ökar vår samordning med det civila försvaret och ett stärkt hemvärn.

Beredskap och insatsuppgifter ska alltid kunna lösas över tiden. Planeringen ska balanseras mot tillgängliga resurser

Personalförsörjning.
Foto: Joakim Vidgren.

Svensk JAS Gripen och Finsk F 18 samövar.
Foto: Kristoffer Olofsson.

i syfte att skapa förutsättningar för en god verksamhetssäkerhet och flygsäkerhet. Riskmedvetenhet och förståelse för riskhantering är mycket viktigt i dessa sammanhang. Detta är vårt gemensamma ansvar.

Flygvapnet i dag – Full fart framåt

Flygvapnet återfinns i dag på flygflottiljerna F 7 med huvudsäte Såtenäs, F 17 Ronneby och F 21 Kallax, Helikopterflottiljen med huvudsäte i Linköping samt Luftstridsskolan med huvudsäte i Uppsala. Krigsförbanden utvecklas, utöver flygflottiljerna mot sex stridsflygdivisioner med Jas 39 Gripen C/D, fyra helikopterskvadroner med Hkp 14, 15 och 16, tre transport- och specialflygskvadroner med Tp 84 Herkules, S 100 D Argus (ASC 890) och S 102 B Korpen samt en stridslednings- och luftbevakningsbataljon. I den pågående förändringen av Försvarsmaktens ledning har flygtaktiska staben (FTS) och produktionsledningens flygvapenavdelning (PROD Flyg) lyfts ut ur Högkvarteret och återbildat Flygstaben, som också är ett av Flygvapnets krigsförband. Den tidigare inkarnationen av Flygstaben uppgick 1994 i det gemensamma Högkvarteret men utgör sedan 2019 den samlade ledningen för Flygvapnet.

En stabil ledning är en viktig förutsättning för all den verksamhet som Flygvapnet i dag bedriver. Förutom de pågående nationella och internationella insatserna har Flygvapnet ett omfattande övningsprogram med nationella och internationella övningar.

Våra stridsflygdivisioner genomför på veckobasis övningspass tillsammans med nordiska grannförband inom ramen för Cross Border-Training (CBT). I den återkommande övningen Arctic Challenge Exercise (ACE), som utvecklats till den mest avancerade luftstridsövningen i Europa, övar vi luftförsvaret med bland annat våra viktigaste samarbetspartners såsom Finland och USA. Genom övningsserien Bold Quest ökar vi vår interoperabilitet genom att utveckla Fielded Mission Networking, FMN, som är en Nato-standardisering av både metoder och materiel och som syftar till att vi ska kunna försvara oss tillsammans med andra. Den möjliggör också att vi utvecklar metoder för en effektiv taktisk underrättelsetjänst.

Parallellt med de övningar som genomförs för att utveckla luftförsvaret förtjänar helikoptersystem och transport- och specialflyg uppmärksamhet. Dessa utgör ett viktigt kitt mellan många olika förband och stridskrafter genom trupptransport, ubåtsjakt, logistiktransport och inte minst spaning och övervakning. Flygvapnet har genom dessa förband och system en viktig stödjande roll som möjliggör att övriga delar av Försvarsmakten kan lösa sina uppgifter.

Flygvapnets personal

Personalen är vår viktigaste resurs! Flygvapnet befinner sig för första gången på väldigt länge i en tid präglad av tillväxt. Att befinna sig i en tillväxtfas är positivt, men även utmanande då det ställer höga krav

på vår förmåga att attrahera, rekrytera och behålla personal. Försvarmakten ska öka sin krigsorganisation från 60 000 till 90 000 personer på sikt. Detta kräver fler personella resurser inom alla kategorier: frivillig personal, pliktpersonal och anställd personal. Särskilda utmaningar har vi inom kategorin yrkesofficerare. Där har vi flera år framför oss med stora pensionsavgångar. Försvarmakten har de senaste åren arbetat för att hitta flera vägar in till officersyrket. Ett exempel på detta är särskild officersutbildning (SOFU) där Försvarmakten anställer individer som sedan tidigare har en relevant akademisk examen och därför kan ges en anpassad utbildning in i officersyrket.

2018 återupptogs värnplikten i Sverige. Den är Flygvapnets grund för personalförsörjning av militära befattningar och även den ska öka, år 2025 ska vi ha cirka 1 100 värnpliktiga i Flygvapnet. Detta ställer ytterligare krav på såväl individer som verksamhet men det vi vet säkert är att vi, tillsammans, måste säkerställa att våra värnpliktiga ges en utbildning av hög kvalitet och en positiv upplevelse av tjänstgöringen. Värnplikten ger oss även en unik möjlighet att visa upp Flygvapnets yrken och karriärmöjligheter. Målet ska vara att så många som möjligt, efter avslutad värnplikt, väljer att ha ett fortsatt engagemang i Flygvapnet.

För att lyckas med vår tillväxt behöver vi fortsatt attrahera ungdomar ur hela vår befolkning. Särskilt glädjande är att vi inom Flygvapnet har haft de mest jämställda värnpliktskullarna inryckningsåren 2019 och 2020.

Vår uppgift är tydlig, vi satta att skydda Sverige under de svåraste omständigheterna. Vi ska kunna agera under väpnad strid, i värsta fall använda dödligt våld. Det externa förtroende från samhället och medborgarna och det interna förtroendet mellan de som verkar i Försvarmakten är därför helt fundamentalt för att vi ska kunna lösa vår uppgift.

Vår militära profession, oavsett om man är civil, officer eller soldat, bygger på att vi är experter på det vi gör, tar det ansvar som krävs och hela tiden agerar enligt vår värdegrund. Folkförankringen blir också viktig och ett lackmustest för att vi står fast vid våra principer. Vår självkänsla får aldrig vila på att vi ser ner på andra. Den ska vila på öppenhet, resultat, ansvar och duglighet i vår yrkesutövning. Förhållandet mellan vår värdegrund och militär profession är därför odelbar. Ovälkomna beteenden har ingen plats i Flygvapnet.

“Frivilliga i Flygvapnet – en mångsidig och viktig resurs“

I ett historiskt perspektiv har frivilligorganisationer spelat en viktig roll för Flygvapnets krigsförband genom sin mångfald av människor med olika utbildnings- och yrkeserfarenheter, men också som inkörsport till en karriär i Flygvapnet. Betydelsen av ungdomsverksamheten understryks av det stora antal aktivt tjänstgörande inom Flygvapnet och Flygstaben som har

Ungdomsutbildning, kan vara en väg in i Flygvapnet. Foto F 21.

påbörjat sina banor som flygvapenungdomar. Efter försvarsbeslutet i december 2020 har Flygvapnet nu fått sina planeringsramar för personaltillväxt förankrade i riksdagen. Tillförseln av frivillig personal till krigsförbanden kommer att pågå och öka under hela decenniet för att till slut utgöra cirka 1 000 personer. Det återstår fortfarande mycket arbete med att definiera exakta befattningar och tillhörande utbildningskrav, men här vill jag vara tydlig med att frivilliga ingår i vår organisation för att vi skulle vara ett sämre flygvapen utan dem.

Arbetet framför oss präglas av samma utmaningar som den snabbt föränderliga omvärlden ger oss. Vi behöver i dag förstå vad vi kan vänta och förvänta oss av frivillig personal år 2030 och bortom.

Framtidens flygvapen

När vi i nutid bekräftar vår förmåga till att lösa uppgifter är det frukten av decenniernas utveckling som skördas. Därför är det viktigt att vi kontinuerligt tillåter oss att lyfta blicken framåt och bortom våra nuvarande system och dagens etablerade teknologier och metoder. Vi bygger upp kunskap genom studier, forskning och teknikutveckling tillsammans med andra försvarsmyndigheter som Totalförsvarets forskningsinstitut, FOI, och Försvarets Materielverk, FMV. Långsiktighet är en kritisk faktor för att vi ska hinna påbörja en utveckling av nästa generations flygvapen i tid.

Basområdets utveckling

Inom basområdet ligger fokus på att säkerställa skydd och spridning av våra resurser. Delar i detta är att tillföra materiel men även en personell tillväxt för våra flygbasförband. Vidare utvecklas koncept och metoder för att såväl skydda som sprida, däribland metoder för skenmål och maskering. En stor organisatorisk förändring är att F 16 i Uppsala återuppstår som flygflottilj parallellt med dagens Luftstridsskola för att möjliggöra denna tillväxt.

Helikopterområdets utveckling

Utöver att dagens Helikopterflottilj utvecklas mot en flottilj med fyra skvadroner i Linköping, Kallax och Ronneby sker kontinuerlig utveckling av helikoptersystemen 14, 15 och 16. I syfte att skapa en tydlig inriktning för helikoptersystemen har Flygstaben initierat en helikopterutredning som ska pågå under två år och mynna ut i en helikopterstrategi för framtiden. Jag fäster stor vikt vid detta arbete så att tillgänglighet och operativ förmåga för hela Försvarsmaktens behov kan säkerställas.

Transport- och specialflygets utveckling

Dagens Transport- och specialflygdivision inom ramen för F 7 utvecklas mot tre skvadroner: en statsflyg-, en specialflyg/SIS- och en transportflygskvadron på Arlanda, i Linköping respektive på Såtenäs. Utöver detta pågår arbete med att vidmakthålla TP 84 Hercules, att vidmakthålla förmågan till flygburen ledning med ASC 890 samt att vidmakthålla förmåga till signalspaning och flygning som stöd till statsledningen. Kommande försvarsbeslut kommer att peka ut riktningen vad gäller ersättningar av dagens flygsystem.

Stridslednings- och luftbevakningssystemets utveckling

Under kommande år sker en utveckling av Försvarsmaktens fasta sensorer mot ökad rörlig förmåga och

modern sensorteknik vilket ger ett förmågelyft till stridslednings- och luftbevakningsbataljonen. Vidare sker även här både personell utveckling och metodutveckling. Bland annat har utbildning av cybersoldater påbörjats i Försvarsmakten vilket är ett viktigt tillskott till bl.a. stridslednings- och luftbevakningsbataljonen.

Stridsflygets utveckling

Inriktningen under kommande tioårsperiod är att behålla Jas 39 Gripen C/D parallellt med att vi inför vårt nya system Jas 39 Gripen E och parallellt utveckla möjligheter till skydd och spridning av våra resurser. Samtidigt kommer vi att införa ett nytt militärt flygutbildningssystem, MFUS, i mitten av perioden. Vår riktiga trotjänare SK 60 närmar sig slutet av sin livstid efter 60 års trogen tjänst. Flygplanet kommer att ersättas av nytt propellerflygsystem, BTA+, för vår grundläggande flygutbildning medan senare utbildningsskeden ska bedrivas med Jas 39 Gripen C/D. Detta är ett paradigmskifte för oss och innebär nytänkande i såväl flygtidsproduktion som flygutbildningsspåret. Denna utveckling är grunden i en operativ tillväxt. Flygvapnet skall över tiden ha sex operativa stridsflygdivisioner och flygtiden på Jas 39 Gripen kommer öka från cirka 11 000 timmar per år 2020 till 16 000 timmar per år 2026.

Vad händer bortom Gripen?

Gripensystemet kommer bedömt att leva kvar till bortom år 2050. Med hänsyn till den långa tid det tar att utveckla och driftsätta komplexa flygsystem, så måste beslut fattas redan i nästa eller påföljande försvarsbeslut om ett nytt stridsflygsystem som kan komplettera eller ersätta Jas 39 Gripen C/D i perioden bortanför 2035.

Stril. Foto: Kristoffer Olofsson.

Den framtida stridsmiljön, med en snabb teknik-utveckling, internationella trender, föränderliga nationella förhållanden tillsammans med försvars-industriella och ekonomiska förutsättningar, innebär utmaningar. Sverige har därför inlett ett samarbete med Storbritannien för att gemensamt kunna utveckla teknik, system och demonstratorer för ett utvecklat stridsflygsystem bortanför 2035. Genom detta samarbete skapar vi förutsättningar och kompetens för kommande vägvalsfrågor.

Rymden – att komma ännu högre

Rymden har under det senaste decenniet vuxit fram som en alltmer självständig krigföringsdomän. Det ökande beroendet av rymdbaserade tjänster, både för Sverige, Försvarsmakten och eventuella motståndare medför ett behov av ökad situationsförståelse samt ledning kopplat till rymddomänen. Med utveckling av exo-atmosfäriska farkoster och vapen vävs rymd- och luftdomänerna ihop, vilket utmanar såväl folkrättsliga perspektiv som militära. Detta kommer förmodligen att ställa krav på ett integrerat rymd- och luftförsvar, där överlevnad och verkan för flygstridskrafterna blir beroende av vissa rymdbaserade tjänster och behovet av att förneka en motståndares nyttjande av rymden kommer att öka. Det kommer sannolikt vara möjligt att avfira vapen både i, mot och från rymden och därför måste vi också förbereda oss för att kriga utan tillgång till rymden.

Sammanfattning

Flygvapnet står inför ett nytt decennium med en planerad tillväxt för första gången sedan 1960-talet. Detta är spännande och en positiv utveckling även om incitamenten från omvärlden är bekymmersamma. Men det är viktigt för mig att vi utvecklas i en takt som är i harmoni med sig själv. Vi inför ny materiel och utvecklar nya koncept, men det är ändå personalen som är den viktigaste komponenten i Flygvapnet. Kvinnor och män med en mångfald av kompetenser ska möjliggöra att mina och Flygvapnets målsättningar kan nås. Därför är utbildning och rekrytering en lika stor

utmaning som att utveckla ett nytt stridsflygsystem. Detta skapar en positiv förväntning på den kommande tillväxten av frivillig personal i organisationen.

Vår personal kommer att få stöd i framtiden. Teknik och automation ska komplettera människan. Framtida teknologier såsom nya material, kvantdatorer och artificiell intelligens är fascinerande men de ger mig ett riktigt värde först när de är implementerade i ett system, som opereras av personal med rätt färdigheter och med rätt taktik. Jag vidhåller att det sistnämnda kommer att vara kärnan i min viktigaste och ständiga målsättning med Flygvapnet – att vi är operativt relevanta och taktiskt överlägsna.

Man måste också komma ihåg att här-och-nu också kommer att råda i framtiden, där medarbetare ska planera och leda insatser, genomföra utbildning, teknisk tjänst och framförallt luftoperationer så att Sverige kan behålla sin frihet och vi medborgare behåller vår rätt att leva som vi själva väljer.

Avslutningsvis de ord som jag valt att återta som Flygvapnets devis:

“Flygvapnet – Så högt man kan komma!”

GENERALMAJOR CARL-JOHAN EDSTRÖM
CHEF FÖR FLYGVAPNET

JAS 39 Gripen. Foto: Hampus Hagstedt.

FV frivilligavdelning med ny organisation

Mitt namn är Örjan Gustafsson, den förste oktober 2020 tillträdde jag som chef för Flygvapnets frivilligavdelning. Jag har tjänstgjort i flygvapnet i över 30 år, övervägande del av tiden som teknisk officer vid F7 Såtenäs, under sent 80-tal och början av 90-talet som tekniker på 37/viggensystemet fram till införandet av 39/gripensystemet. F7 var först ut med att införa gripensystemet och efter omskolningen fick jag en kommendering till Halmstad på Flygvapnets tekniska skola (FTS)/Markomskolning/39 som tekniklärare/kurschef under gripensystemets införande i flygvapnet. Min senaste tjänst var också i Halmstad på Forsvarsmaktens tekniska skola, FMTS/grundläggande teknikavdelningen (GTA) under el/telesektionen.

Under alla år har jag haft ett gediget idrottsintresse vilket har avspeglat sig i ett antal uppdrag som ledare under FMIF (Forsvarsmaktens idrotts och friskvårdsenhet), men även som aktiv i triathlonsektionen. Jag har deltagit på ett antal militära VM och MWG (Military World Games) sedan slutet av 90-talet och senast 2019 på MWG i Wuhan, en stad i Kina på 12 miljoner invånare som för mig var helt okänd men efter december 2019 och rådande pandemi blivit allmänt känd.

Den första januari 2021 omorganiserades FV frivilligavdelning. Det innebar att Luftstridsskolan (LSS) som har haft ansvaret för planering och genomförande av Flygvapnets stöd till de frivilliga försvarsorganisationerna (FFO) genom frivilligavdelning och sektioner utlokaliserade på organisationsenheterna minskas. Idag utgör LSS frivilligstöd två sektioner, Uppsala och Halmstad med två personer per arbetsort. Övriga organisationsenheter tillfördes en frivilligsektion innehållande två personer och frivilligverksamheten inkluderas i organisationsenheten vilket ökar FFO samverkan med respektive organisationsenhet.

Min befattning efter omorganisationen är produktionsledare FriV under FS, där mitt fokus nu ligger på att samordna och stödja produktionen av X befattningar till krigsorganisationen, genomföra utbildnings- och rekryteringsdialog med FFO/FVRF utifrån behov och tillväxttakt.

Jag ser fram emot att komma ut i verksamheten och besöka er, instruktörer, kurschefer och elever när kursverksamheten startar upp.

VI SES I FRIVILLIGVERKSAMHETEN
ÖRJAN GUSTAFSSON

Mitt liv i Flygvapenfrivilliga

Flygvapenfrivilligas Kungl. Guldmedalj.

En guldmedalj på bröstet, lite överraskande, men hur kom det sig egentligen?

Jag får gå tillbaka i tiden ett tag;

En vinterdag för 20 år sedan ringde en person som sa sig representera något som heter FVRF. Hade ingen aning om vad detta var och tveksamheten lyste kanske igenom. Jag hade ju redan gjort lumpen och tänkte inte göra om den...

Ett par veckor efter ringde hon igen och hon berättade lite mer om vad det handlade om. Det lät kanske lite intressant i alla fall och jag bestämde mig för att prova. Fick hämta en massa grönläder och ryckte in på någon sorts övning och skulle tillhöra något som hette LOMOS.

Till min förvåning gillade jag detta och träffade en hel del intressanta människor.

Då och då blev jag utsedd att leda en grupp och jag var inte alls bekväm med detta då det fanns en hel del med både streck och stjärnor på kragen. Kunde inte dom ta det? Varför just jag? Detta pågick ett par år och jag bestämde mig för att om jag ändå ska vara gruppchef, kan jag lika gärna utbilda mig.

Sagt och gjort. Det blev mitt sommarnöje och jag tillbringade tre veckor av min semester varje sommar och en hel del helger under åren för att gå på olika kurser

och blev till slut troppechef. Den utbildningen har gett mig både kunskap om mig själv och byggt ett bra självförtroende som hjälpt mig både privat och inom FVRF.

Under tiden träffade jag några personer som tillhörde styrelsen för Sydöstra Sveriges flygvapenförbund (SÖS) och jag fick frågan om jag inte kunde tänka mig att vara med. Med viss tvekan tackade jag ja till att bli suppleant. Året efter blev jag uppflyttad till ordinarie ledamot. Vid konstituerande mötet dök frågan upp vem som skulle bli vice ordförande. Ingen ville och jag var sist att bli tillfrågad, så jag såg ingen annan utväg än att tacka ja. Fast lite motvilligt.

Tänkte att det nog inte skulle vara så farligt då vi hade en stabil ordförande...

Två möten senare sa ordföranden upp sig och där stod jag med allas blickar på mig och förväntades ta över fram till nästa årsmöte. Vit i ansiktet och något chockad höll jag mitt första styrelsemöte lite senare och det gick väl hyfsat, kan man kanske säga. Hade ju inte sovit på hela natten innan av nervositet.

Fick bra stöd och hjälp av de övriga i styrelsen och jag blev vald till ordförande officiellt vid det efterföljande årsmötet. En turbulent tid närmade sig då det var en del stridigheter i styrelsen och framför allt vem som skulle vara förbundsordförande. Jag hade dålig koll på hur allt hängde ihop med blandningen av föreningsverksamhet och militär verksamhet och vilken budget som belastade vad. Detta skapade en hel del friktion som till sist löste sig och det började bli ”ordning på torpet”.

Jag hade redan året innan börjat vara med på Skåne-Hallands Fvfb medlemsaktiviteter (fick på den tiden vara med i flera förbund) och träffade där ett gäng underbara skåningar.

Då jag numera var ordförande kunde jag prata lite förbandsverksamhet med S-H styrelse och vi bestämde att vi skulle bjuda in varandras medlemmar till de militära utbildningarna till en början. Detta för att få ihop mer medlemmar till utbildningarna. Ett par år senare bestämdes att det skulle bildas regioner i FVRF.

SÖS och S-H skulle slås ihop!

Detta blev egentligen ingen större skillnad för oss då vi redan upparbetat ett gott samarbete.

S-H var vänliga nog att inte strida om vem som skulle leda regionen och det beslutades att det blev jag som blev ordförande till en början. Delar av våra båda styrelser bildade sedan den nya styrelsen för region Syd. Detta var början till ett långt samarbete med ett antal personer som fortfarande är en del av styrelsen.

Vi hade också förmånen att ha en stark ungdomsverksamhet som vi kunde rekrytera en hel del kompetenta instruktörer från. Axel Boltenberg, som fram till nyligen var vår ungdomsansvarige har jag följt sedan han kom in som blyg ungdom i SÖS som 15-åring. Axel växte upp i vår förening och blev sedan officer på en U-båt efter att ha provat sina vingar på hästryggen på livgardet. Hade väl helst sett att han stannat i flygvapnet, men man kan inte få allt...

Allt går inte alltid som man vill och någon gång för många år sedan, 2005, avvecklades LOMOS och vi fick fokusera på vad vi skulle göra för att behålla intresset för alla dessa entusiastiska människor. Det var inte enkelt och jag fick vara med om att bilda YOS 05, som blev en slags övergångsorganisation tills man visste om det fortfarande var intressant att ha någon slags luft/markbevakning. Hemvärnet tog sig an detta och bildade då HvUnd. Tanken var att man skulle flytta över de som ville från LOMOS till HvUnd. Inte helt smärtfritt och det klagades bla på att man skulle behöva byta sina kragsspeglar med flygvapnet, som ju alla bar med stolthet, över till hemvärnets kragsspeglar.

Jag var då med i ett samarbete med ett av HvUnd-förbanden i Kronoberg för att se om vi kunde förse dem med personal och utbilda nya till dem. Detta blev sedan ett av FVRF uppdrag. Kompanichefen för HvUnd-förbandet övertalade mig att gå med och jag sa ja på ett villkor, att jag kunde få en tjänst som ställföreträdande plutonchef och inte plutonchef, som han föreslog. Inga problem och jag infann mig snart på deras höstövning. Väl på plats fick jag reda på att den ordinarie plutonchefen sagt upp sig några dagar innan. Så där stod jag och kände att historien upprepade sig: *Jag fick plötsligt ta ansvar för ett gäng entusiaster som väntade på mina order!*

Helt bortkommen som jag var, frågade jag chefen för den andra plutonen vad jag skulle göra. Det är väl inte mitt problem, svarade han.

Nåja, skam den som ger sig. Jag lyckades övertala honom om att hjälpa mig och detta blev början till ytterligare en vänskap i livet. Övningen flöt på rätt ok, och jag fick förmånen att se förbandet växa från ett gäng campare (som vi nog var i uppstarten) till ett av Sveriges vassaste HvUnd-förband, mycket tack vare de två senaste cheferna från Fallskärmsjägarna.

Jag övergick efter något år som plutonchef till Ledningstroppechef i staben, eller som kompanichefen kallar det, Stabschef. Ett väldigt intressant och krävande jobb. Vägen som ordförande har inte varit

Sergeant Kurt Maier.

helt rak, jag har hunnit med ett litet avstick som ledamot i Riksförbundet styrelsen under några år. Ola Gynäs var ordförande och jag var imponerad av hur han bedrev styrelsearbetet i en tid av nedläggningar och nerdragningar av försvarsbudgeten. Något jag tar med mig i livet. Det var svårt att hinna med att både vara ordförande i region Syd och samtidigt hinna med Riksförbundet styrelsen så jag var tvungen att välja och valet var enkelt, Region Syd är för alltid i mitt hjärta.

Min tid som ordförande har gjort att jag fått träffa en hel del intressanta personer, en hel del generaler, politiker, samt en och annan ÖB på de olika möten och inte minst de middagar jag haft förmånen att bli bjuden till. Viktigt att poängtera är att man har en uppgift på dessa middagar, att representera FVRF och försöka få dem att förstå vikten av en fungerande frivilligrörelse.

Förra året tilldelades jag FVRF Kungl. Guldmedalj. Mycket hedrande, men känslan av att det är något oförtjänt finns där. Jag har inte på något vis klarat detta utan att ha stöttning från den kärntrupp som ständigt funnits vid min sida sedan vi en gång bildade region Syd, Micke Jönsson, Lasse Pettersson och Åse Elfverson och flera andra såklart.

Så en stor del av medaljen tillägnar jag dem.

Jag minns när jag första gången träffade Major Lars Pettersson, som då var C-Friv och jag var på någon ledarskapsutbildning. Vi fick information om att en major skulle komma och besöka oss. En Major. Tänk en sån hög officer. Lite nervöst var det, då. Lasse, som jag nu känner honom som, är en av dem som stöttat mig i allt genom åren och jag är inte längre lika nervös när vi ses. Är guldmedaljen slutet på mitt engagemang inom FVRF? Det får framtiden utvisa.

KURT MAIER, HEDERSMEDLEM I FVRF-SYD

Utredningen om civilt försvar

För ungefär två år sedan, 3 april 2019, förordnades Barbro Holmberg som särskild utredare med ansvar för att utreda ansvar, ledning och samordning inom civilt försvar (Dir. 2018:79). Under Folk och Försvars Rikskonferens 2021 så redovisade Holmberg delar av innehållet som utredningen har kommit fram till. Mycket var dock redan känt då utredningen bjudit in organisationer att tycka till och även redovisat innehåll allt eftersom arbetet fortskrivd, bl a i slutet på 2020 då FVRF Väst bjöds in till ett seminarium av Länsstyrelsen i Örebro län tillsammans med andra aktörer i länet.

Idag finns det 21 stycken olika länsstyrelser i landet och på den militära sidan är landet indelat i fyra (4) olika militärområden. Detta innebär att i händelse av höjd beredskap så finns det ett stort antal kontaktytor, dels såklart mellan de olika länsstyrelserna, dels mellan militärregionerna, men också mellan respektive länsstyrelse och militärregion. Detta upplägg har inte varit det mest effektiva, då det totalt finns 300 olika sambandsvägar mellan alla aktörer och det bara på denna nivå.

För att råda bot på detta så föreslår utredningen att det skapas sex (6) stycken civilområden: Norra, Mellersta, Östra, Sydöstra, Västra och Södra civilområdet. I varje område ska en länsstyrelse vara överordnad för att i händelse av höjd beredskap ta befälet över regionen och överta resurserna från de andra länsstyrelserna inom området. De överordnade länsstyrelserna blir civilområdes chefer och ansvarar bl.a övergripande för det civila försvaret inom området, samordnar med Försvarsmakten, beslutar om ev. omprioriteringar av sjukvårdsresurser och har ett samordningsansvar av räddningstjänsterna inom området.

För att minimera antal kontakter mellan aktörer och oklarheter så föreslår utredningen att militärregionerna och civilområdena har samma geografiska indelning, alltså att det ska skapas två nya militärregioner (Östra och Sydöstra). Det skulle innebära att man minskar antalet sambandsvägar mellan samtliga dessa organisationer till endast 15 stycken.

Utredningen föreslår en ny struktur för de statliga myndigheterna med tio (10) brededskapssektorer och en ansvarig myndighet per sektor. Dessa sektorer föreslås bli Ekonomisk säkerhet, Elektroniska kommunikationer och post, Energiförsörjning, Finansiella tjänster, Försörjning av grunddata. Hälsa, vård och omsorg, Livsmedelsförsörjning och dricksvatten, Ordning och säkerhet, Räddningstjänst och skydd av civilbefolkningen samt slutligen Transporter. Därutöver så ska fyra särskilda beredkapsområden inrättas: Psykologiskt försvar, Migration, Cybersäkerhet samt Skola och omsorg, som till innehåll och innebörd skiljer sig något från sektorerna. Anledningen till att dessa fyra ställs något utanför de tio (10) brededskapssektorerna är antingen att det endast finns en myndighet som sysslar med den verksamheten (t ex migration) eller att det är omfattar både militärt och civilt försvar (t ex cybersäkerhet).

Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, MSB, har idag en nyckelroll och kommer även i framtiden, enligt utredningen att bibehålla det. Bl.a som sektorsansvarig för beredkapssektorn Räddningstjänst och skydd av civilbefolkningen men också ha det övergripande ansvaret för planering av det civila försvaret som nu växer fram. I det så kommer MSB att få uppgiften att sammanställa de olika resursbehov som finns från ett slags helikopterperspektiv, för att underlätta regeringens prioriteringar av ekonomiska medel.

Slutligen så föreslås att det skapas ett centralt beredkapsråd, det ska vara ett organ där dialog kan föras, orienteringar genomföras, men inte avsett för att fatta några beslut. I detta beredkapsråd föreslås Försvarsmaktens Överbefälhavare och MSB generaldirektör leda och agera ordförande. Övriga ingående ska vara de sektorsansvariga myndigheterna samt civilområdescheferna.

Vill du höra mer om utredningen så sök på ” Utredningen om civilt försvar” på Youtube, eller sök på dir 2018:79 i valfri sökmotor så finns en hel del information.

PATRIK PETTERSSON / FVRF VÄST

Steg 1 – Grundläggande beredkapsansvar: Gäller samtliga statliga myndigheter för att stärka rikets grundberedskap.

Steg 2 – Särskild beredkapsansvar: Gäller beredkapsmyndigheter som ansvar för verksamhet som är särskild viktiga att upprätthålla i kris och under höjd beredskap, t ex SMHI eller Folkhälsomyndigheten.

Steg 3 – Ytterst beredkapsansvar: Gäller myndigheter som är sektorsansvarig för en beredkapssektor t ex polisen eller skatteverket. Har en ledande roll och har övergripande ansvar för sektorn.

Föreslagen indelning av de sex civilområdena.

Ekonomisk säkerhet	Försäkringskassan, Arbetsförmedlingen, Pensionsmyndigheten, Skatteverket och Statens servicecenter
Elektroniska kommunikationer och post	Post- och telestyrelsen, MSB, Trafikverket och Svenska Kraftnät
Energiförsörjning	Statens energimyndighet, Svenska Kraftnät och Energimarknadsinspektionen
Finansiella tjänster	Finansinspektionen, Riksgäldskontoret och där Riksbanken ingår som adjungerad
Försörjning av grunddata	Skatteverket, Lantmäteriet, Myndigheten för digital förvaltning, Bolagsverket och Försäkringskassan
Hälsa, vård och omsorg	Socialstyrelsen, Läkemedelsverket, Folkhälsomyndigheten och E-hälsomyndigheten
Livsmedelsförsörjning och dricksvatten	Livsmedelsverket, Statens jordbruksverket, Naturvårdsverket, Statens veterinärmedicinska anstalt (SVA) och Länsstyrelserna
Ordning och säkerhet	Polismyndigheten, Säkerhetspolisen, Åklagarmyndigheten, Tullverket, Kustbevakningen och Kriminalvården
Räddningstjänst och skydd av civilbefolkningen	MSB, Polismyndigheten, Kustbevakningen, Sjöfartsverket, SMHI, strålsäkerhetsmyndigheten och länsstyrelserna
Transporter	Trafikverket, Sjöfartsverket, Transportstyrelsen och Luftfartsverket

Särskilda beredkapsområden

- Psykologiskt försvar
- Migration
- Cybersäkerhet
- Skola och förskola

Utredningen om ansvar, ledning och samordning inom civilt försvar

Här är de tio olika beredkapssektorer samt vilka myndigheter som föreslås ingå.

Frivilligsektionen åter till F 7

Nu tillhör vi återigen F 7 och närmare bestämt är vi nu på Basenheten! Där man också hittar flygbas-kompaniet, grundutbildningskompaniet, beredskaps-plutonen och bassektionen med sina underfunktioner såsom övnings/skjutfältsdetaljen.

För min del som chef frivilligsektionen känns det lite som att ”komma hem igen”! Nu är vi nära den miljö där både resurserna, personalen och en stark vilja finns för att stötta oss i vår verksamhet. Samtidigt gäller åt andra hållet att vi hoppas FVRF och de andra frivilligorganisationerna också kan fortsätta stödja F 7 med till exempel kompetenser, kurser och vid övningar så som det behövs.

Jag och min utbint Carina har blivit mycket väl bemötta av hela Basenhetens personal och känner oss varmt välkomna. Enhetschefen övlt Mathias Järvare leder verksamheten med en stadig och tydlig inriktning och är tillika en varm förespråkare för frivilligverksamhetens betydelse. Frivilligsektionen har också flyttat från kasern 22, och återfinns nu i samma byggnad som där enhetsledningen sitter.

Även om vi inte har mycket, eller snarare ingen, frivilligverksamhet just nu, så finns det en hel del att göra för att komma in i flottiljens och basenhetens inre liv. Jag har flera gånger liknat tillvaron just nu som att springa bakom ett lok som tuffar på i full fart och försöka hoppa ombord. Så känns det vissa dagar men samtidigt är det väldigt stimulerande.

Som chef frivilligsektionen sitter jag också i basenhetens chefsgrupp och jag kunde nog aldrig föreställa mig hur mycket order, direktiv och remisser som kommer in i organisationen. Det är imponerande att se hur effektivt arbetet bedrivs men samtidigt är det väldigt utmanande att jobba i en växande Försvarsmakt. Jag har fått min beskärda del av stabsarbetet och håller just nu på att utarbeta flera skrivelser så att de frivilliga organisationerna ska få en så smidig övergång som möjligt och klargöra vilka regler och bestämmelser som gäller. Samtidigt jobbar vi på flottiljen med att sprida kunskapen om hur FVRF och vi på sektionen brukar samarbeta.

Efter åtta år på Luftstridsskolan i Uppsala så tillhör frivilligsektionen Såtenäs från och med första januari 2021 åter igen Skaraborgs flygflottilj.

Sommarkursens elever med Tp 84 till museum och studiebesök.

Flottiljchefen och chefen för Basenheten är självklart väldigt nöjda att de frivilliga är ”tillbaka” på flottiljen igen. Basenhetens ledning, vill också gärna träffa både kansliet och styrelsen för FVRF Väst, så fort vi får resa och träffas igen. Det är tråkigt att Corona sätter begränsningar i frivilligverksamheten, men vi får se det som att det skapar mer tid att planera för ännu mer verksamhet, när väl restriktionerna hävs.
– Håll i, håll ut och ta hand om er, tills vi ses! hälsar övlt Järvare.

LT PATRIC NYSTRÖM, C FRIVS F7
FOTO: ULRIKA LEIJON

Sommarkurs på övning Hunneberg.

Sjukvårdsutbildning,

Vad gör en frivilligsektion när det inte går några **kurser**?

Det känns som om hela Sverige stått still det sista året. Detta syns även på frivilligsektionerna runt om i landet. Så ock här på Flygvapnets Frivilligsektion Helikopterflottiljen. Till största del innefattar vår verksamhet stöd vid genomförande av olika frivilligkurser och dessa har samtliga varit frysta i stort sett under hela pandemin. Men bakom coronaridån har det hänt en hel del, trots allt.

Under hösten blev det klart att frivilligsektionerna skulle återgå till förbanden redan vid årsskiftet. Snabba puckar som få var med på, särskilt inte de mottagande förbanden som verkade lite förvånade och tagna på sängen. Trots det upplever de flesta av oss på frivilligsektionerna ute i landet att vi har fått ett mycket bra välkomnande och omhändertagande av våra förband. Detta trots Corona restriktionerna som gör det svårare att ha fysiska möten och lokala förbud om att inte besöka andra byggnader än sin egen. Även hemarbete och parallellt arbete gör att inget är som vanligt. Detta är givetvis nödvändigt för att förhindra smitta

men samtidigt försvårar det för oss vid övergången att kunna ge en rättvis presentation av vår verksamhet och det stöd som behövs. Så det ligger lite på is och vi har mest bara "åkt över" än så länge här på Helikopterflottiljen. Just förståelse för vad frivilligverksamhet innebär, hur vi arbetar och hur frivilligkurserna ser ut är viktigt att få fram till våra nya chefer. Förhoppningsvis innebär denna övergång att vi nu får det än lättare och smidigare att bedriva verksamhet när det nu ligger på flottiljens egna verksamhetsuppdrag att utföra. Det blir lite mer prioritet på verksamheten som förut flottiljerna bara haft en stödjande roll till.

ett viktigt moment i kurserna. Fottejp när instruktörerna får välja.

Utbildning i vapentjänst, på Sommarkurs i Öst. Foto: Casper Nilsson.

Vi har en hel del materiel ute på varje frivilligsektion som vi är ansvariga för. Fasta rutiner som vård och inventering, gör att vi inte har varit sysslolösa. Nu har det tvärtom funnits lite mer tid att just ta hand om trasig materiel och göra bättre lösningar på våra lager för att framgent underlätta vid kursverksamheter. Frivilligsektionerna har också under året som gått, på anmodan av serviceförråden och den egna organisationsenheten, tagit tillfället i akt att rensa upp bland gamla synder. D.v.s indrivning av den materiel som fastnat ute i garderoberna hos före detta aktiva medlemmar ur diverse frivilligorganisationer. Serviceförråden har tyvärr hittat en del gamla listor i det fd systemet LIFT. Det kan tyckas knasigt att komma 10–20 år efter att en individ slutat vara aktiv och kräva in materiel, men samtidigt är det just försvarsmaktens materiel som är på vift och den gör ingen nytta i någons garderob när det är brist på allehanda materiel i landet. Det upplevs kanske också lite skönt att ”det där gröna” som legat på vinden och tagit plats äntligen försvinner. Frivilligsektionerna har varit ute land och rike runt på så kallade ”drop-off spots” där man har kunnat och fortfarande kan lämna in sina utrustningar, allt för att underlätta för de som har långt till sina gamla tjänstgörings/kursplatser där de fått ut sin utrustning.

Utöver det stora arbetet med att driva in utrustningar förbereder sektionerna tillsammans med sina numera hemförband inför det spännande införlivandet av x-befattningar i Flygvapnet.

Vi har många utmaningar framför oss, inte minst logistikmässigt men också i att förstå vad all utbildning till dessa befattningar innebär för förbandet rent praktiskt och hur uppföljning av dessa ska fungera. Detta både för frivilligsektionerna som stödjer själva kursverksamheten ur ett verksamhets säkerhetsperspektiv men inte minst för flottiljen som i slutändan

ska ta emot dessa individer på helt nya befattningar. Flottiljen har ju också ansvar i att vara delaktiga i utbildningen i form av att visa vad det är för tjänster man kan söka till och vi på frivilligsektionen upplever att omfattningen av detta inte har varit helt tydligt tidigare och kommer att ta en hel del resurser i anspråk. Så i skuggan av coronas mörkläggning har nog ändå många ljus tänts och planer börjat smidas inför det som komma skall. Det känns i luften och i tongångarna att flottiljen här i Linköping börjar närma sig ”dagen då det händer” och vi på frivilligsektionen ser med spänning fram emot att vara del av förbandet och införlivandet av dessa x-befattningar.

Men nu allra först sätter vi tänderna i planering och logistikförberedelser inför våra sommarkurser. Äntligen har vi börjat närma oss något som känns bekant och normalt igen och det är en fröjd att äntligen få lägga beställningar på fottejp, myggmedel, sov säckar och fotogen m.m. Att få bolla idéer och hjälpa till att hitta olika lösningar på kurschefens funderingar och att få starta det fantastiska samarbetet med just kurschefen och dennes instruktörer på de roligaste veckorna på året – sommarkurserna. Roligast inte bara för ungdomarna utan även för oss på sektionerna som stödjer med materiel, logistik och verksamhets säkerhet. Vi som har förmånen att få möta dessa ungdomar och se våra kompetenta instruktörer ta hand om och utveckla dem under 1,5 kursveckas tid. Det är av största vikt att också ge dessa unga en meningsfull och oförglömlig stund i Försvarsmakten och med FVRF, och förhoppningsvis även en framtid hos oss på sikt!

TEXT OCH BILD:
DENISE ZAHN
UTBILDNINGSINTENDENT
FLYGVAPNETS FRIVILLIGSEKTION HKPFLJ

Region Syd har försökt, trots pandemin

Efter inställd Sommarkurs i juli 2020, erbjöd vi alla sökande, ca 140 elever en alternativ kurs, Grundkurs i såväl Ronneby som Halmstad. Vi startade upp med en planeringskonferens på Tylebäck kursgård med deltagande personal från LSS/Friv, region Syd samt våra instruktörer, vi var 25 deltagare. Vi beslutade att pröva olika metoder för att kunna starta upp och genomföra dessa två grundkurser.

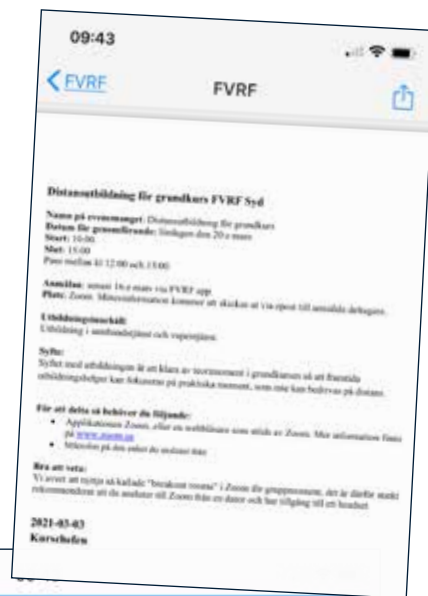
Under hösten fick vi inte möjlighet att vara på FM anläggningar i Halmstad och Ronneby utan fann på alternativa modeller genom att vara på olika kursgårdar. Kurserna gick godtagbart bra, men vi saknade stödet från förbanden, en del av syftet med ungdomskurserna är att vara och utbildas i militär miljö.

På initiativ av Ulf Hörndahl, instruktör inom vår ungdomsutbildning, startade vi upp två digitala verksamheter för våra ungdommar. Första kursen var den 27 december då eleverna, uppkopplade via Zoom, hade en form av frågetävling med utbildningsmoment. Digital kurs två genomfördes med Ulf som kurschef den 20 mars med utbildning inom områden sambands- och vapentjänst. Båda kurserna var uppskattade av såväl elever som instruktörer. Regionen har inga förhoppningar att kunna genomföra fysiska kurser under våren utan i så fall blir det mer digitala utbildningsmoment.

Nu under våren fortsätter vårt arbete med att planera för FVRF-S Sommarkurs 2021 i Ronneby. Ansökningar från våra instruktörer och funktionärer har fungerat mycket väl. Rekrytering av elever, 120 st i Ronneby pågår. Vi brukar få så många ansökningar att vi också kan ta ut ca 20 elever i reserv.

Vi hoppas, som alla andra, på full verksamhet fr.o.m sommaren 2021.

LARS PETTERSSON / FVRF SYD

Den 11–12 januari genomfördes Folk och Försvars Rikskonferens 2021.

Folk och Försvar har sedan 1946 årligen arrangerat en rikskonferens och sedan flera decennier tillbaka har denna arrangerats på Högfjällshotellet i Sälen. På grund av den rådande pandemin arrangerades Rikskonferensen 2021 istället som en digital Tv-produktion med talare på plats i Stockholm. Covid-19-pandemin har påverkat hela samhället och Folk och Försvar har sedan i våras ställt om och anpassat vår verksamhet.

Folk och Försvars Rikskonferens är den främsta arenan för frågor som rör Sveriges försvar, säkerhet och krisberedskap och brukar varje år få stor uppmärksamhet. Konferensen är ett tillfälle att främja diskussion om försvars- och säkerhetspolitik med högnivåtalare och framstående experter som deltagare. Ett annat viktigt syfte med Rikskonferensen är mötet mellan våra medlemsorganisationer och beslutsfattare, som bidrar med folkförankringen i frågor som rör Sveriges säkerhet. Fastän fysiska möten inte gick att erbjuda under de rådande omständigheterna är frågorna som avhandlades under konferensen mer aktuella än någonsin. Mot denna bakgrund var vi glada att kunna genomföra Rikskonferensen i ett anpassat format där vi fick möjlighet att lyfta och diskutera dessa frågor.

Rikskonferensen 2021 går att se i efterhand på vår You-tube-kanal. Sändningen är uppdelad i två delar, en för måndagens program (länk här) och en för tisdagens program (länk här). Du kan också se Rikskonferensen via SVT Forum.

Under Rikskonferensens två dagar avhandlades totalt tio programblock med olika ämnen. Samtliga block anslöt på ett eller annat vis till Rikskonferensens tema: **Sveriges förmåga att möta hot och kriser i en omvärld under omdaning.** Programmet för Rikskonferensen 2021 går att finna på denna sida, i en ruta nedanför denna text. Nedan finns även närmare presentationer om innehållet i respektive programblock.

Den officiella hashtagen för Folk och Försvars Rikskonferens var **#fofrk**.

Om Rikskonferensen

Rikskonferensen samlar varje år ca 350 deltagare och 60–70 talare under tre dagar för kunskapsspridning, samtal och debatt. I fokus står världens säkerhet, Sveriges försvar, människors trygghet och samhällets krisberedskap.

Bilder och text är hämtat från Folk och Försvars hemsida. Där kan du läsa mer samt se alla bilder. <https://folkochforsvar.se/themepage/rikskonferensen/> (Red. FVRF anm.)

Rikskonferensen 2021 arrangeras inte på plats i Sälen i år utan istället som en digital Tv-produktion. Fotograf: Ulf Palm.

Överbefälhavare Micael Bydén på Folk och Försvars Rikskonferens 2021. Fotograf: Ulf Palm.

Försvarsminister Peter Hultqvist vid Folk och Försvars Rikskonferens 2021. Fotograf: Ulf Palm.

Lena Hallin, chef för den Militära underrättelse- och säkerhetstjänsten (MUST) håller ett anförande under Folk och Försvars Rikskonferens 2021. Fotograf: Ulf Palm.

OMFATTANDE SATSNINGAR PÅ LUFT- FÖRSVARET

De frivilliga försvarsorganisationerna bidrar med folkförankring, förstärkningsresurser och försarsvilja. Ni är helt ovärderliga för totalförsvarets funktionalitet. Hos era medlemmar finns kunskap och förståelse för samhällets och totalförsvarets behov vid kriser och krig. För oss är det därför en självklarhet att de frivilliga försvarsorganisationernas möjlighet att bidra till totalförsvaret, och därmed samhällets krisberedskap, långsiktigt måste säkerställas. Planeringen av totalförsvaret likväl som samhällets krisberedskap måste innehålla ett utvecklat frivilligperspektiv.

Regeringens försvarspolitiska inriktningsproposition, som riksdagen fattade beslut om förra hösten, ger oss ett robustare totalförsvaret. Det innebär en 40-procentig nivåhöjning av försvarsanslagen till 2025 i förhållande till 2020 och är i linje med den militära upprustning regeringen inledde med 2015 års försvarsbeslut. Nu sker omfattande satsningar på luftförsvaret och det handlar om fem huvudpunkter:

- Fullföljandet av satsningen på det markbaserade luftvärnssystemet Patriot.
- Nytt robotluftvärn på Visbykorvetterna.
- Ersättare till det nuvarande stridslednings- och luftbevakningsflyget.
- Sex stridsflygdivisioner bibehålls. Fyra ombeväpnas till JAS Gripen 39 E och två flyger vidare med C/D versioner. Totalt bibehålls därmed cirka 100 stridsflygplan.
- Satsning på flygburen robot för långräckviddig markmålsbekämpning.

I stället för ett punktvis försvar av basområden och mindre landområden går vi nu mot ett luftvärn som i framtiden kan försvara regioner. Vi får kapacitet att möta robot- och flygangrepp på långa avstånd. Vi kommer att kunna möta långräckviddiga ballistiska robotar. Det svenska luftförsvaret uppgraderas radikalt.

Detta är förmågor som en angripare måste förhålla sig till. Beslutet att anskaffa Patriotsystemet, där den första eldenheten bedöms leverera initial operativ förmåga redan i slutet av detta år, var därför strategiskt viktigt.

HMS Karlstad en av Visbykorvetterna. Foto Jimmy Andersson FM.

Att Visbykorvetterna får robotluftvärn ger oss ett antal rörliga enheter som kan sättas in i luftförsvaret längs hela den svenska kusten. Genom Patriotsystemet, det korträckviddiga luftvärnsystemet, det fartygsburna robotluftvärnet och Gripen-systemet kan ett effektivare luftförsvaret byggas upp. Vi kan här också öka kapaciteten genom samverkan med andra länder. Skillnaden mot dagens situation blir mycket tydlig. Samtidigt frigör vi resurser för stridsflyget som nu kan användas mer flexibelt. Flygvapnet stärks också av att vi nu kommer att operera sammanlagt 100 JAS Gripen i två versioner, istället för som ursprungligen tänkt 60. Den långräckviddiga bekämpningsförmåga mot markmål som ska tillföras ger oss möjlighet att med avsevärd räckvidd nå in på fientligt territorium. Det är en rejäl förstärkning av svensk operativ förmåga som också är en viktig säkerhetspolitisk signal.

Försvarsbeslutets effekt för luftförsvaret blir bättre förvarning genom satsning på sensorer, ökad överlevnad genom möjlighet till ökad spridning av luftförsvaret, en ökad operativ räckvidd som innebär att en antagonist måste ha ökade resurser för skydd av egna förband. Vår förmåga att bekämpa en fiende på djupet bidrar till en ökad tröskeleffekt.

Som socialdemokrater är vi stolta över att regeringen på detta kraftfulla sätt stärker luftförsvaret för vårt lands säkerhet. För oss är ett robust totalförsvaret en självklar del av välfärdsbygget. När den enskilde är som svagast måste samhället vara som starkast. När krisen eller kriget väl kommer ska vi vara förberedda. Med målmedvetet arbete och ansvarstagande pragmatism kan vi åstadkomma detta. Vi byggde en gång upp ett av världens starkaste totalförsvaret. Tillsammans kan och ska vi göra det igen.

NIKLAS KARLSSON (S)
VICE ORDFÖRANDE FÖRSVARsutskottet

PAULA HOLMQVIST (S)
LEDAMOT FÖRSVARsutskottet,
LEDAMOT RIKSHEMVARNSRÅDET

Niklas Karlsson.

Paula Holmqvist.

Lennart Thomsen nytillträdd Generalsekreterare i FVRF

Överlämning, Lennart tv. tar över efter Jakob.

FVRF medlemstidning med tre frågor till vår nya Generalsekreterare, Lennart Thomsen som tillträdde sin tjänst den 1 februari 2021.

Hur har din första tid varit, har du kommit in i verksamheten?

Ja jag tycker jag har kommit hyggligt bra in i verksamheten, nu tycker jag att organisation har rätt att ställa krav på att jag är insatt i huvuddelen av verksamheten. Jag har fått en väldigt bra överlämning av Jakob, som alltså står till förfogande om något "gamalt" skulle dyka upp. Men hittills har det varit mest nya frågor som ramlar in.

Jag vet inte om det var tur eller skicklighet, men skall man byta generalsekreterare kunde tidpunkten på året inte varit bättre vald. Att få vara med i slutskrivningen av verksamhetsberättelsen, bokslut och årsredovisningarna till Försvarsmakten och MSB gjorde att jag snabbt tvingades omfamna FVRF hela verksamhet.

En stor trygghet har naturligtvis också varit kansliets duktiga medarbetare, som vet vad som behöver göras. Det har gjort att jag fått en lugn start, med utrymme att fundera och reflektera över vad vi gör, hur vi gör det och vad vi sannolikt har för utmaningar framför oss.

Vad ser du för utmaningar i horisonten?

Pandemin har ju tvingat oss att ställa in väldigt mycket verksamhet, som självklart har påverkat vår rekrytering menligt. Det är naturligtvis tråkigt. Men samtidigt har det

säkerhetspolitiska läget medfört att Försvarsmakten står inför sin största expansion på årtionden. Försvarsmakten räknar med att krigsorganisationen kan växa med 15 000 befattningar till 70 000 år 2025.

Försvarsberedningens ambition är 90 000. Jag har under min tid inte upplevt att den politiska nivån har en ambitionsnivå som driver myndigheten framför sig.

Flygvapnet behöver utveckla sitt baskoncept. Kort sagt en av Försvarsmaktens största utmaningar idag och i morgon är och kommer att vara personalförsörjning. Där har vi en viktig roll att fylla. Att rekrytera drygt 800 befattningar till Flygvapnets krigsorganisation så kallade X-befattningar kommer att bli en gigantisk utmaning, om än en väldigt positiv sådan. Men den kommer att ställa en hel del krav på oss och vår verksamhet. Att nå visionen med över 4000 medlemmar är i sig en ansträngning. Det får ju inte bli en engångsinsats. Parallellt behöver vuxenverksamheten utvecklas så att vi kan vidmakthålla och utveckla medlemmarnas kompetens. I annat fall riskerar vi att tappa medlemmarna i samma takt som vi rekryterar nya.

När vi väl kommer igång med X-befattningarna tror jag att vi kontinuerligt i dialog med Flygvapnet, behöver utveckla förmågor och kompetenser bland våra medlemmar för att svara mot Flygvapnets behov och göra oss till en attraktiv partner. Här gäller det att ligga i bogvägen och inte i svallvägen.

För att lyckas med rekryteringen behöver vi stärka och vårda vårt varumärke. Inte för att det har blivit vanvårdat, men det är något varje organisation som vill "sticka ut" behöver arbeta med över tiden. Det gäller ju fånga vår målgrupps intresse för just vår organisation, i hård konkurrens med andra organisationer och föreningar. Det pågår ett projekt där man tittar på hur en sådan plan skulle kunna se ut, initierad av den tidigare styrelsen. Jag hoppas att vi före sommaren har något konkret som

den nuvarande styrelsen kan ta ställning till. Den tillväxt vi står inför kommer också att ställa krav på vår förmåga att justera och ändra det som behöver ändras. I ett sådant arbete är en förtroendefull förändringsledning en framgångsfaktor, vilket kräver såväl resurser som kompetenser.

Det är lite av de saker jag funderar på, dels vad vi behöver göra när samhället börjar fungera mer normalt igen, och dels vilka kompetenser och resurser som kan komma att krävas för att lyckas med det. Vi är inte där ännu, men det gäller ju som sagt att ligga i bogvägen.

Så om du sammanfattar, vad vill du och vårt kansli åstadkomma?

MOT VISIONEN + 4000 MEDLEMMAR

VAD

- Vi vill vara en attraktiv och pålitlig samarbetspartner till totalförsvaret i allmänhet och Flygvapnet i synnerhet
- Vi vill vara en attraktiv och trovärdig organisation i samhället
- Vi vill vara attraktiv kompetensorganisation, där medlemmarnas kompetenser utvecklas och vidmakthålls

Medlem i FVRF = medlem i samhällsbarandande organisation

HUR

- Stärka vårt varumärke och leva vår värdegrund, bl.a. genom att hålla den levande
- Utveckla vårt ledarskap och medarbetarskap
- Utveckla och vidmakthålla meningsfulla uppgifter och verksamheter för alla våra medlemmar (rekrytera och behålla)
- Aktivt stödja Flygvapnet med kompetenta medarbetare till sin krigsorganisation
- Arbeta proaktivt och parallellt med Flygvapnets utveckling

MED VÄNLIG HÄLSNING!

LENNART THOMSEN / GS FVRF

”

*Flygvapnet – så
högt man kan
komma!*

”